

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LICESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND: ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

36. AARG.

15. December 1920.

Nr. 21.

HJEMMENES ARBEJDE

Vi bringer nedenfor en Artikel af Dansk Kvindesamfunds Formand, offentliggjort i Dagbladet „Politiken“ i Anledning af nogle kritiske Bemærkninger, fremsat i dette Blad af Forfatterinden Fru Emma Gad i Anledning af Fru Birgitte Berg-Nielsens Artikler i Kv. og Sf.

I *Politikens* Dametidende for 21. Novbr. har Fru Emma Gad under ovenstaaende Titel fremsat nogle Bemærkninger i Anledning af en Række Artikler, som Fru Birgitte Berg-Nielsen har skrevet i „Kvinden og Samfundet“, Dansk Kvindesamfunds Medlemsblad, om Organisering af det huslige Arbejde. Jeg har dog det Indtryk, at Fru Gad kun har læst den sidste af de fremkomne Artikler og derved gjort sig skyldig i en Del Misforstaaelser, som vilde være ugaet, om Artikelrækken var læst i Sammenhæng. Da Fru B.-N.s Tanker i dette aktuelle Spørgsmaal i det store og hele dækker den Opfattelse, optrækker de Retningslinjer, som „Dansk Kvindesamfund“ arbejder efter paa dette Omraade, tør jeg maaske bede om Plads for en Redegørelse af Hovedtrækkene i denne Sag.

Vi deler ganske Fru Gads Opfattelse af det huslige Arbejdes

store Betydning for Hjemmene og derved for hele Landets Velfærd, og ligeledes er vi enige i, at det gælder om at besejre den kvindelige Ungdoms Modvilje mod Husgerningen som Levevej. Vi mener, at dette kun vil lykkes ved at give de Stillinger, der knytter sig til det huslige Arbejde, et Perspektiv, en Udviklingslinje, en Fremgangsmulighed, saaledes at en Kvinde trygt kan vælge Husgerningen som sit Erhverv, ikke blot for en kortere Periode, men for en Fremtid. Det huslige Arbejde er nu som Levevej ikke lokkende for en virkelysten og fremadstræbende Ungdom — ikke paa Grund af sin Art, men paa Grund af sine Fremtidsudsigter. Grunden er uden Tvivl den, at den Opfattelse endnu ikke er trængt tilstrækkelig stærkt igennem, at det huslige Arbejde bør respekteres som et Arbejde, hvortil der kræves *Uddannelse*; den almindelige Mening er jo den, at enhver Kvinde med lidt naturligt Haandslag er kvalificeret til at bestride Hjemmenes Arbejde paa forsvarlig Maade; det huslige Arbejde — dette vigtige, „for hele Landets Velfærd“ betydningsfulde Arbejde — bestrides for en stor Del af Dilettanter, uden Uddannelse, uden faglig Viden, uden Forstaaelse af dets store fysiologiske og nationaløkonomiske Betydning. Hvert Hjem er en lille primitiv Forsøgsanstalt, hvor den

enkelte gør sine personlige, ukontrollerede og ofte *dyrekøbte* Erfaringer, uddanner sig ét paa et ganske tilfældigt Grundlag hvilende System, efter hvilket Millioner af Kroner siver ud ad de forskellige mere eller mindre bugtede Kanaler.

Hvorledes skal vi da højne det huslige Arbejde, give det den Anseelse, som det ifølge sin Betydning har Krav paa? Hvorledes skal vi lægge det til rette, saa Landets unge Kvinder fra *alle* Samfundslag med Glæde vælger dette Arbejde som Erhvervsarbejde, med *Chance* for en selvstændig økonomisk Stilling, naar de bliver ældre og ikke indgaar Ægteskab? Dette kan kun ske ved at give Husgerningen en med andre Fag sideordnet Stilling, afpasset efter dets specielle Art, ved at bygge det op gennem alle Faser fra elementært Lærefag, gennem faglig Uddannelse til — videnskabeligt Studiefag.

Vi maa begynde med Børnene; alle Børn bør lære elementær Husgerning, der som al anden elementær Undervisning bør henlægges til Barneskolen og Barndomshjemmet. Denne Undervisning giver det Begyndelsesgrundlag, som sætter enhver i Stand til i paakommende Tilfælde at klare sig selv, og det Grundlag, som letter den videregaaende Uddannelse for den, der som Husmoder eller Husassistent